

EVROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument zasedanja

A7-0131/2013

27.3.2013

*****I**

POROČILO

o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja na trg za prenosne baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, namenjene za brezžično električno orodje (COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))

Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane

Poročevalec: Vladko Todorov Panajotov (Vladko Todorov Panayotov)

Oznake postopkov

- * Postopek posvetovanja
- *** Postopek odobritve
- ***I Redni zakonodajni postopek (prva obravnava)
- ***II Redni zakonodajni postopek (druga obravnava)
- ***III Redni zakonodajni postopek (tretja obravnava)

(Vrsta postopka je odvisna od pravne podlage, ki je predlagana v osnutku akta.)

Spremembe osnutka akta

Pri spremembah, ki jih predlaga Parlament, je spremenjeno besedilo k osnutku akta označeno s ***krepkim poševnim tiskom***. Besedilo, zapisano v *navadnem poševnem tisku*, označuje tehničnim službam namenjeni del osnutka akta s predlaganimi popravki, ki se upoštevajo pri pripravi končnega besedila (na primer očitne napake ali izpustitve v zadevni jezikovni različici). O teh popravkih odločajo pristojne tehnične službe.

Glava vsakega predloga spremembe k obstoječemu aktu, ki se ga želi spremeniti z osnutkom akta, vsebuje še tretjo in četrto vrstico. Tretja vrstica navaja obstoječi akt, četrta pa zadevno določbo tega akta. Besedilo, ki povzema določbo obstoječega akta, ki jo Parlament želi spremeniti, medtem ko v osnutku akta ni bila spremenjena, je označeno s ***krepkim tiskom***. Morebitni izbrisi tovrstnega besedila so označeni z [...].

VSEBINA

	Stran
OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA	5
OBRAZLOŽITEV	17
MNENJE ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE O UPORABI DELEGIRANIH AKTOV	22
POSTOPEK.....	34

OSNUTEK ZAKONODAJNE RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

**o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja na trg za prenosne baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, namenjene za brezžično električno orodje
(COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD))**

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (COM(2012)0136,
 - ob upoštevanju člena 294(2) ter členov 192(1) in 114(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0087/2012),
 - ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o uporabi delegiranih aktov,
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 24. maja 2012¹,
 - po posvetovanju z Odborom regij,
 - ob upoštevanju členov 55 in 37a Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za okolje, javno zdravje in varnost hrane (A7-0131/2013),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

¹ UL C 229, 31.7.2012, str. 140.

Predlog spremembe 1

Predlog direktive

Naslov

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja na trg za prenosne baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, namenjene za brezžično električno orodje

Predlog spremembe

Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja na trg za prenosne baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, namenjene za brezžično električno orodje, **in za gumbaste celice z nizko vsebnostjo živega srebra**

Obrazložitev

Revizija Direktive 2006/66/EC sicer presega domet predloga Komisije, vendar ponuja priložnost za odpravo izjeme, ki je danes očitno zastarela: možnosti, da gumbaste celice še vedno vsebujejo živo srebro. Poročilo, ki ga je naročila Komisija (BIOIS 2012)¹, ugotavlja, da je prepoved dajanja gumbastih celic, ki vsebujejo živo srebro, na trg EU, z okoljskega in gospodarskega vidika najboljša politična izbira, če želimo zmanjšati negativen vpliv uporabe živega srebra v teh izdelkih na okolje.

Predlog spremembe 2

Predlog direktive

Uvodna izjava 4

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

(4) Obstoječa izjema za navedeno vrsto uporabe bi se morala uporabljati še naprej do 31. decembra 2015, da se omogoči industriji, da še dodatno **prilagodi** zadevne tehnologije.

Predlog spremembe

(4) Obstoječa izjema za navedeno vrsto uporabe bi se morala uporabljati še naprej do 31. decembra 2015, da se omogoči **proizvajalcem**, industriji **recikliranja in potrošnikom v celotni vrednostni verigi**, da v vseh regijah Unije na enoten način še dodatno **prilagodijo** zadevne **nadomestne** tehnologije.

¹ Študija o možnostih za zmanjšanje onesnaženja z živim srebrom iz zobnih zalivk in baterij, Evropska komisija, GD ENVI, 5. marec 2012, http://ec.europa.eu/environment/chemicals/mercury/pdf/Final_report_11.07.12.pdf

Predlog spremembe 3

Predlog direktive

Uvodna izjava 4 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

(4 a) Direktiva 2006/66/ES prepoveduje dajanje na trg vseh baterij ali akumulatorjev, vgrajenih v naprave ali ne, ki vsebujejo več kot 0,0005 % živega srebra glede na celotno maso. Gumbaste celice z vsebnostjo živega srebra, ki ne presega 2 % glede na celotno maso, pa so izvzete iz te prepovedi. Ker se gumbaste celice z lahkoto izognejo ločenemu zbiranju, je treba zmanjšati tveganje, da bi se živo srebro raznašalo po okolju. Na trgu Unije za gumbaste celice je že opazen premik h gumbastim celicam brez živega srebra. Različice brez živega srebra so sedaj dostopne na trgu za vse aplikacije in imajo skoraj enake parametre zmogljivosti kot tiste, ki vsebujejo živo srebro, kar so potrdili tudi v večini industrijskih panog. Zato je primerno prepovedati dajanje na trg gumbastih celic z vsebnostjo živega srebra, ki presega 0,0005 % glede na celotno maso. Prepoved bi po pričakovanjih morala spodbuditi države, ki na trg Unije izvažajo velike količine gumbastih celic, da bi pospešile prehod na proizvodnjo gumbastih celic brez živega srebra, kar bi lahko globalno vplivalo na uporabo živega srebra v tem industrijskem sektorju.

Predlog spremembe 4

Predlog direktive

Uvodna izjava 6

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

(6) Da bi se Direktiva 2006/66/ES lahko dopolnila ali spremenila, je treba pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s

(6) Da bi se Direktiva 2006/66/ES lahko dopolnila ali spremenila, je treba pooblastilo za sprejetje aktov v skladu s

členom 290 Pogodbe prenesti na Komisijo v zvezi s Prilogo III glede zahtev za obdelavo in recikliranje, meril za ocenjevanje enakovrednih pogojev glede obdelave in recikliranja zunaj Evropske unije, registracije proizvajalcev, označevanja zmogljivosti prenosnih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev ter izjem pri zahtevah glede označevanja. Zlasti je pomembno, da Komisija med svojim pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti hkratno, pravočasno in ustrezno predložitev zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.

členom 290 Pogodbe prenesti na Komisijo v zvezi s **skupno metodologijo za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom**, Prilogo III glede zahtev za obdelavo in recikliranje, meril za ocenjevanje enakovrednih pogojev glede obdelave in recikliranja zunaj Evropske unije, registracije proizvajalcev, označevanja zmogljivosti prenosnih in avtomobilskih baterij in akumulatorjev ter izjem pri zahtevah glede označevanja. Zlasti je pomembno, da Komisija med svojim pripravljanim delom opravi ustrezna posvetovanja, tudi na ravni strokovnjakov. Komisija bi morala pri pripravi in oblikovanju delegiranih aktov zagotoviti, hkratno, pravočasno in ustrezno predložitev zadevnih dokumentov Evropskemu parlamentu in Svetu.

Obrazložitev

Pomembno je zagotoviti enake pogoje za vse udeležence.

Predlog spremembe 5

Predlog direktive

Uvodna izjava 6 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

(6 a) Zahteve glede registracije proizvajalcev in formata bi morale biti v skladu z zahtevami glede registracije in formata, določenimi na podlagi člena 16(3) Direktive št. 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi ter dela A Priloge X k tej direktivi¹.

Zahteve glede registracije proizvajalcev in formata bi morale ostati skladne z zahtevami glede registracije in formata, sprejetimi z Odločbo Komisije z dne 5. avgusta 2009 - (2009/603/EC) - o določitvi zahtev po registraciji proizvajalcev baterij

in akumulatorjev v skladu z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta.

¹ UL L 197, 24.7.2012, str. 38.

Obrazložitev

Baterije in akumulatorji so vgrajeni v električno in elektronsko opremo, zato je samoumevno, da za postopek registracije proizvajalcev velja enak postopek. S tem bodo proizvajalci prihranili čas, ki bi ga porabili za organizacijo proizvodnje. Zahteve glede registracije za baterije so bile sprejete z Odločbo Komisije z dne 5. avgusta 2009 (2009/603/ES). V EU obstajajo sistemi registracije ne le za baterije, vgrajene v opremo, temveč tudi za baterije, ki se prodajajo posamezno. Tudi zahteve iz Odločbe Komisije št. 2009/603/ES bi morale ostati v veljavi.

Predlog spremembe 6

Predlog direktive

Uvodna izjava 7

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

(7) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje Direktive 2006/66/ES, je treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila za prehodne ureditve glede minimalnih stopenj zbiranja, **skupne metodologije za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom** ter vprašalnika ali predloge nacionalnih poročil o izvajanju. Ta pooblastila je treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

Predlog spremembe

(7) Da se zagotovijo enotni pogoji za izvajanje Direktive 2006/66/ES, je treba Komisiji podeliti izvedbena pooblastila za prehodne ureditve glede minimalnih stopenj zbiranja ter vprašalnika ali predloge nacionalnih poročil o izvajanju. Ta pooblastila je treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

Obrazložitev

Primerjaj z obrazložitvijo k uvodni izjavi 6.

Predlog spremembe 7

Predlog direktive

Člen 1 – točka -1 (novo)

Direktiva 2006/66/ES

Člen 3 – točka 13 a (novo)

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

-1. V člen 3 se vstavi naslednja točka (13a):

„(13a) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo baterije ali akumulatorja za distribucijo, potrošnjo ali uporabo na trgu Unije v okviru komercialne dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;”

Predlog spremembe 8

Predlog direktive

Člen 1 – točka -1 a (novo)

Direktiva 2006/66/ES

Člen 3 – odstavek 14

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

-1a. V členu 3 se točka (14) nadomesti z naslednjim:

“(14) „dajanje na trg” pomeni, da je baterija ali akumulator prvič dostopna na trgu Unije;”

Predlog spremembe 9

Predlog direktive

Člen 1 – točka -1b (novo)

Direktiva 2006/66/ES

Člen 4 – odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

-1b. Člen 4(2) se nadomesti z naslednjim besedilom:

“2. Prepoved iz odstavka 1(a) se do 31. decembra 2014 ne uporablja za

gumbaste celice, ki vsebujejo največ 2 % živega srebra glede na celotno maso.“

Predlog spremembe 10

Predlog direktive

Člen 1 – točka 1 a (novo)

Direktiva 2006/66/ES

Člen 4 – odstavek 4

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

1a. člen 4(4) se črta.

Obrazložitev

Ko bo prepoved kadmija začela veljati, ne bo več potreben pregled izjeme za brezžično električno orodje.

Predlog spremembe 11

Predlog direktive

Člen 1 – točka 1 b (novo)

Direktiva 2006/66/ES

Člen 6 – odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

Člen 6(2) se nadomesti z naslednjim besedilom:

„2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, potrebne za preprečitev dajanja baterij ali akumulatorjev, ki ne izpolnjujejo zahtev iz te direktive, na trg [...].

Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za zagotovitev, da baterije ali akumulatorji, ki ne izpolnjujejo pogojev iz te direktive, ne bodo več dostopni na trgu tri leta po datumu njihove postopne opustitve.

Baterije in akumulatorji, ki ne izpolnjujejo pogojev iz te direktive in so dani na trg po datumu njihove postopne opustitve, se umaknejo s trga.”

Predlog spremembe 12

Predlog direktive

Člen 1 – točka 2

Direktiva 2006/66/ES

Člen 10 – odstavek 4 – pododstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Komisija z **izvedbenimi akti** določi skupno metodologijo za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom **do 26. septembra 2007. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 24(2).**

Predlog spremembe

Komisija **se pooblasti za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 23a, da določi ali spremeni** skupno metodologijo za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom. “;

Obrazložitev

Odločba Komisije št. 2008/763/ES določa vzpostavitev skupne metodologije za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom. Ker gre za zadevo splošne uporabe v smislu člena 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, bi bilo treba spremembe skupne metodologije sprejemati z delegiranimi akti.

Predlog spremembe 13

Predlog direktive

Člen 1 – točka 2 a (novo)

Direktiva 2006/66/ES

Člen 11

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Predlog spremembe

2a. Člen 11 se nadomesti z naslednjim besedilom:

„Odstranjevanje odpadnih baterij in akumulatorjev

Države članice zagotovijo, da

proizvajalci načrtujejo naprave tako, da se lahko odpadne baterije in akumulatorji odstranijo. Če jih končni uporabnik ne more odstraniti, države članice zagotovijo, da proizvajalci načrtujejo naprave tako, da poklicni strokovnjaki lahko odstranijo odpadne baterije in akumulatorje. Vsem napravam, v katere so vgrajene baterije in akumulatorji, se priložijo navodila, ki prikazujejo način, kako jih končni uporabnik ali neodvisni poklicni strokovnjak varno odstrani. Kjer je to primerno, navodila tudi obveščajo končnega uporabnika o vrsti vgrajenih baterij in akumulatorjev. Te določbe se ne uporabljajo, kadar je iz varnostnih razlogov, zaradi delovanja ali iz razlogov medicinske ali podatkovne celovitosti potrebno kontinuirano dovajanje energije, ki zahteva neprekinjeno povezavo med napravo in baterijo ali akumulatorjem.”

Predlog spremembe 14

Predlog direktive

Člen 1 – točka 4

Direktiva 2006/66/ES

Člen 12 – odstavek 7

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

4. Člen 12(7) se *črta*;

Predlog spremembe

4. Člen 12(7) se *nadomesti z naslednjim besedilom*:

Preden spremeni ali dopolni Prilogo III, se Komisija posvetuje z relevantnimi interesnimi skupinami, zlasti s proizvajalci, zbiralci, izvajalci, ki reciklirajo, izvajalci obdelave in okoljskimi organizacijami, potrošniškimi organizacijami in zvezami delojemalcev. [...];

Obrazložitev

S tem predlogom spremembe se ohranja zahteva po posvetovanju iz sedanje direktive. Z upoštevanjem mnenja udeležencev v realnem sektorju bo pri delu v praksi zagotovljena uporaba najboljših razpoložljivih tehnologij.

Predlog spremembe 15

Predlog direktive

Člen 1 – točka 10

Direktiva 2006/66/ES

Člen 23a – odstavek 2

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

2. Pooblastilo iz členov 12(6), 15(3), 17, 21(2) in 21(7) se prenese na Komisijo **za nedoločen čas** z začetkom veljavnosti te direktive.

Predlog spremembe

2. Pooblastilo iz členov **10(4)**, 12(6), 15(3), 17, 21(2) in 21(7) se prenese na Komisijo **za obdobje petih let** z začetkom veljavnosti te direktive. **Komisija pripravi poročilo o prenesenih pooblastilih najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastil se samodejno podaljša za enaka obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.**

Obrazložitev

O sprejetju delegiranih aktov v Uniji in o posledicah teh aktov je treba obvestiti druge zakonodajne institucije EU.

Predlog spremembe 16

Predlog direktive

Člen 1 – točka 10

Direktiva 2006/66/ES

Člen 23a – odstavek 3

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

3. 3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastil iz

Predlog spremembe

3. 3. Evropski parlament ali Svet lahko kadar koli prekliče prenos pooblastil iz

členov 12(6), 15(3), 17, 21(2) in 21(7). S sklepom o preklicu preneha veljati pooblastilo iz navedenega sklepa. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.

Predlog spremembe 17

Predlog direktive

Člen 1 – točka 10

Direktiva 2006/66/ES

Člen 23a – odstavek 5

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi 12(6), 15(3), 17, 21(2) in 21(7), začne veljati le, če temu Evropski parlament ali Svet v roku dveh mesecev po tem, ko je bil o navedenem aktu uradno obveščen, ne nasprotuje ali če pred iztekom navedenega roka Evropski parlament in Svet oba obvestita Komisijo, da ne bosta nasprotovala. To obdobje se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.“;

Predlog spremembe 18

Predlog direktive

Člen 2 – odstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1(1) *te direktive, najpozneje 18* mesecev po začetku veljavnosti. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

členov **10(4)**, 12(6), 15(3), 17, 21(2) in 21(7). Pooblastilo iz navedenega sklepa preneha veljati s sklepom o preklicu. Preklic začne veljati dan po objavi sklepa v Uradnem listu Evropske unije ali na poznejši datum, ki je v njem naveden. Na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov ne vpliva.

Predlog spremembe

5. Delegirani akt, sprejet v skladu s členi **10(4)**, 12(6), 15(3), 17, 21(2) in 21(7), začne veljati le, če temu Evropski parlament ali Svet v roku dveh mesecev po tem, ko je bil o navedenem aktu uradno obveščen, ne nasprotuje ali če pred iztekom navedenega roka Evropski parlament in Svet oba obvestita Komisijo, da ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se ta rok podaljša za dva meseca.“

Predlog spremembe

1. Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 1(1) *in členom 1 (-1b), 12* mesecev po začetku veljavnosti *te direktive*. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih predpisov.

Predlog spremembe 19
Predlog direktive
Člen 3 – naslov

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Začetek veljavnosti

Predlog spremembe

Začetek veljavnosti *in priprava prečiščenega besedila.*

Predlog spremembe 20
Predlog direktive
Člen 3 – odstavek 1

Besedilo, ki ga predlaga Komisija

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Predlog spremembe

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.
Prečiščena različica Direktive št. 2006/66/ES se pripravi v treh mesecih od datuma začetka veljavnosti te direktive.

OBRAZLOŽITEV

Uvod

Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹ prepoveduje dajanje na trg prenosnih baterij ali akumulatorjev, ki vsebujejo več kot 0,002 % kadmija glede na celotno maso, vključno s tistimi, ki so vgrajeni v naprave. Izjema pa velja za zasilne in alarmne sisteme, vključno z zasilno razsvetljavo, zdravniško opremo in brezžičnim električnim orodjem.

Člen 4 Direktive št. 2006/66/ES zahteva, da Komisija revidira izjemo za brezžično električno orodje. Namen sedanjega predloga je sprememba direktive in sicer z omejitvijo izjeme za uporabo kadmija v prenosnih baterijah in akumulatorjih, namenjenih za uporabo v brezžičnem električnem orodju do 31. decembra 2015. Ob upoštevanju učinka kadmija na okolje je predlog Komisije dobrodošel.

Končni datum je Komisija izbrala na podlagi presoje vpliva, ki je ob upoštevanju obeh – socialno-ekonomske in okoljske – razsežnosti odstranitve nikelj-kadmijevih baterij v brezžičnem električnem orodju izvedla primerjavo splošnega vpliva umika izjeme kadmija v daljšem obdobju. Opozoriti je treba, da presoja vpliva, ki so jo izvedli pri Komisiji, v sklepih o okoljskem vplivu treh vrst baterij (nikelj-kadmijevih (NiCd), nikelj-kovinsko-hidridnih (NiMH) in litij-ionskih (Li-ion) baterij), rezultatov ne prikazuje na podlagi komparativne ocene življenjske dobe polnilcev za različne baterije, temveč se osredotoča le na okoljski vpliv samih baterijskih sklopov. Okoljski vplivi treh vrst baterij (vključno z okoljskimi vplivi njihovih polnilcev), ki so v informativne namene navedeni v drugem delu Priloge 13 Direktive 85/337/EGS o presoji vplivov nekaterih javnih in zasebnih projektov na okolje, kažejo, da bodo za izboljšanje energetskega, materialnega in okoljskega odtisa visoko specializiranih polnilcev za litij-ionske baterije verjetno potrebni nadaljnje raziskave in razvoj, medtem ko so za nikelj-kadmijeve in nikelj-kovinsko-hidridne baterije zrele tehnologije že na voljo.

Poročevalec predlaga, da se izjema za nikelj-kadmijeve baterije podaljša še za eno leto, do 31. decembra 2016, s čimer bi vsem gospodarskim subjektom v celotni vrednostni verigi omogočili nadaljnje prilagajanje ustreznih nadomestnih tehnologij v vseh regijah EU na bolj enoten način in skladno z naravnim poslovnim ciklom brezžičnega električnega orodja.

1. Številčni podatki o baterijah in tržnih deležih

V brezžičnem električnem orodju se uporabljajo tri vrste baterij za ponovno polnjenje: nikelj-kadmijeve (NiCd), nikelj-kovinsko-hidridne (NiMH) in litij-ionske (Li-ion) baterije.

V primerjavi z deležem nikelj-kadmijevih in litij-ionskih baterij je skupni delež nikelj-kovinsko-hidridnih baterij, ki jih za brezžično električno orodje uporabljajo zlasti v severnoevropskih državah, na trgu EU relativno majhen. Zato se poročilo pri oceni

¹ UL L 266, 26.9.2006, str. 1. Direktiva, kakor je bila nazadnje spremenjena z Direktivo 2008/103/ES (UL L 327, 5.12.2008, str. 7–8).

primerne datuma za umik izjeme osredotoča na primerjavo nikelj-kadmijevih in litij-ionskih baterij.

Kot ocenjujejo pri Evropski mreži parlamentarne tehnološke presoje (EPTA), je bilo v letu 2011 v Evropi 40 % vsega električnega orodja brezžičnega. V teh 40 % je bil delež litij-ionskih baterij 70 %, delež nikelj-kadmijevih baterij pa 27 % (nikelj-kovinsko-hidridne baterije so imele le 3 % delež). Ta trend narašča v korist litij-ionskih baterij in na škodo nikelj-kadmijevih baterij, ki po sili razmer izginjajo s trga.

Navedeni podatki o tržnih deležih pa so v državah članicah vzhodne Evrope popolnoma nasprotni, zato bo potrebnega veliko časa, preden bo ta čisto samoumevno popolnoma prenehal obstajati. Industrija še vedno proda letno 4 milijone kosov brezžičnega električnega orodja z nikelj-kadmijevo baterijo, največ v vzhodni Evropi, pri čemer znaša skupni tržni delež 16 milijonov kosov tega orodja. Litij-ionske baterije so v primerjavi z nikelj-kadmijevih baterijami še vedno dražje, kar je tudi razlog za njihovo počasnejše uveljavljanje v vzhodnem delu EU, kjer je kupna moč prebivalstva običajno manjša od tiste v državah zahodne Evrope. Dodatno leto bo koristilo potrošnikom, da bodo svoje navade lahko postopno in na bolj enoten način prilagodili ustreznim nadomestnim tehnologijam, ki so na voljo na trgih vseh regij EU.

2. Kadmij proti litiju

V vseh ureditvah v zvezi z nevarnimi snovmi in kemikalijami ((REACH, RoHS, ELV) je kadmij zaradi svojega negativnega učinka na okolje in na človekovo zdravje uvrščen v ožji izbor. Kadar se kadmij nalaga v okolju v okolju in v človekovem telesu, je vedno strupen, saj tam ostane neznan dolgo in lahko povzroči nepopravljivo škodo.

Kadmij lahko uhaja v okolje zaradi nepravilnega ravnanja z odpadnimi prenosnimi baterijami. Pri tem je vseeno treba poudariti, da je delež emisij kadmija v ozračje in vodo, ki ga prispevajo nikelj-kadmijeve baterije, zelo majhen. Sežigalnice trdnih komunalnih odpadkov in odlaganje na odlagališče prispevajo le 2,6 % skupnih emisij kadmija v vodo, medtem ko izgorevanje premoga in nafte prispeva 43,5 % emisij kadmija v zrak, proizvodnja železa in jekla pa 40 % emisij kadmija v vodo. K temu gre dodati še gnojila in blato iz čistilnih naprav ¹ Relativen prispevek emisij kadmija iz sežigalnic komunalnih trdnih odpadkov v vodo in zrak zaradi nikelj-kadmijevih baterij je tako skupaj le približno 1 %.

Tako uredba o gnojilih kot direktiva o blatu iz čistilnih naprav sta stari in bosta kmalu potrebni revizije, vendar je kadmij tako ali tako prisoten v mnogih drugih oblikah in snoveh, ki so jim ljudje ves čas izpostavljeni, ne le v baterijah v brezžičnem električnem orodju (na primer v pigmentih, galvaniziranih predmetih, polprevodnikih in fotonapetostnih celicah, gnojilih in farmacevtskih izdelkih).

Končno je treba upoštevati, da je kadmij, ki ga vsebuje brezžično električno orodje, ob vzpostavitvi ustreznih sistemov zbiranja in reciklaže mogoče 100 % reciklirati ter da je industrija dosegla pomemben napredek pri popolni odstranitvi kadmija iz baterij. To bi močno zmanjšalo tveganje za okolje in človekovo zdravje. Poročevalec ob upoštevanju možnosti 100

¹ Končno poročilo Evropske akademije za standardizacijo (EURAS): Contribution of Spent Batteries to the Metal Flows of Municipal Solid Waste (Prispevek iztrošenih baterij k vsebnosti kovin v trdnih komunalnih odpadkih), oktober 2005

% recikliranja zbranih nikelj-kadmijevih baterij meni, da je tveganje za okolje in zdravje manjše in da ga je mogoče nadzorovati.

Litijske baterije imajo v primerjavi z nikelj-kadmijevimi več tehnoloških prednosti, kar pojasnjuje njihov hiter prodor na trg in rastoči tržni delež. Litij-ionske baterije so lažje in energetsko učinkovitejše; imajo visoko energetsko gostoto in nizko stopnjo samopraznjenja, ko niso v uporabi, obenem pa nimajo spominskega učinka. Res je sicer, da litij-ionske baterije lahko eksplodirajo, če jih pregrejemo ali če jih napolnimo do pretirano visoke napetosti, in da se lahko nepopravljivo poškodujejo, če jih izpraznimo pod določeno vrednost napetosti. Te baterije poleg tega potrebujejo bolj izpopolnjen polnilec kot nikelj-kadmijevih baterije, njihova življenjska doba pa je približno dvakrat krajša kot pri nikelj-kadmijevih baterijah (4 leta oziroma 8 let). Litij-ionske baterije so trenutno dražje od nikelj-kadmijevih baterij in ne delujejo enako dobro pri zelo nizki temperaturi, v zdajšnjih razmerah pa ni dovolj gospodarskih spodbud, da bi zanje razvili obsežne zmogljivosti za recikliranje: surovine so relativno poceni in dostopne, količine odpadnih litij-ionskih baterij pa niso dovolj velike, da bi upravičevale vzpostavitev obsežnih procesov recikliranja. Pričakovana povečana prisotnost litij-ionskih baterij na trgu bi glede na prihodnjo prepoved uporabe kadmija v baterijah lahko spremenila ravnovesje in povečala donosnost recikliranja litij-ionskih baterij. Recikliranje litij-ionskih baterij je še v fazi razvoja, medtem ko so tehnologije recikliranja za nikelj-kadmijeve in nikelj-kovinsko-hidridne baterije v EU že zrele tehnologije, vendar pa bi tehnološki razvoj in inovacije na tem področju lahko kaj hitro spremenili stanje in pripomogli k temu, da bi zaradi vse večjih količin odpadnih litij-ionskih baterij postal razvoj postopkov recikliranja za te baterije ekonomsko upravičen.

Podaljšanje izjeme za eno leto, do 31. decembra 2016, bi bil razumen kompromis, ki bi zaščitil tako interese potrošnikov kot interese podjetij v celotni vrednostni verigi, zagotovil varovanje okolja in človekovega zdravja ter omogočil nekaj več časa za tehnološki razvoj, izmenjavo najboljših praks ter inovacije na tem področju.

3. Izčrpanje zalog in nadomestnih delov

Vprašanje, ki se pogosto pojavlja, je povezano z vzdrževanjem izdelkov, ki bodo že na trgu, ko bo prepoved začela veljati, zlasti pa z nadomestnimi deli, ki bodo še potrebni.

Poročevalec meni, da so distributerji, ki so na začetku prodajne verige, predvideli prepoved za nikelj-kadmijevih baterije, tako da bo v trenutku, ko bo izjema umaknjena, na policah le majhna količina, če sploh, teh izdelkov. Ukrepi, kot je zagotavljanje dostopnosti nadomestnih delov v omejenem časovnem obdobju po ukinitvi izjeme, bi lahko nekoliko omilili negativni socialni učinek na končne uporabnike, zlasti v nepoklicnih dejavnostih, ki morebiti niso zmožni tako hitro prevzeti stroškov, povezanih s prehodom z ene tehnologije na drugo. Brezžično električno orodje z nikelj-kadmijevo baterijo se kratkoročno sicer lahko nadomesti, čeprav z večjimi stroški, z brezžičnim električnim orodjem z nikelj-kovinsko-hidridno baterijo, saj se polnilci, ki se uporabljajo za nikelj-kovinsko-hidridne baterije lahko uporabljajo za polnjenje obeh vrst orodij, ki vsebujejo ustrezno baterijo. Zaradi tehnologij, ki so že dostopne in uvedene, bi bil torej učinek prepovedi na končne uporabnike obvladljiv. Obstoj te nadomestne opcije lahko še bolj omili morebitno nenadno povečanje količine odpadne električne opreme, ki bi sledilo prepovedi nikelj-kadmijevih baterij.

Tehnološke in okoljske izzive, ki bi lahko bili posledica večje količine odpadne električne

opreme, do česar bi prišlo zaradi nenadne potrebe po odstranitvi opreme, za katero ne bo na voljo nadomestnih delov, je zaradi dostopnosti izbire nikelj-kovinsko-hidridne tehnologije tehnično mogoče obvladati. Glede recikliranja odpadnih baterij bi lahko industrija izkoristila dodatno obdobje, da bi lahko bolje obvladala morebitno povečanje količine odpadne električne opreme, ki bi sledilo prepovedi nikelj-kadmijevih baterij. Podjetja za recikliranje že sprejemajo ukrepe v tej smeri in izboljšujejo svoje zmogljivosti glede recikliranja povečanih količin litij-ionskih in nikelj-kovinsko-hidridnih baterij, ki jih pričakujejo ob začetku veljavnosti prepovedi za nikelj-kadmijeve baterije. Evropski zakonodajalec mora vsekakor poslati močno in jasno sporočilo v zvezi s tem, kdaj bo prepoved začela veljati za distributerje na začetku prodajne verige. Če si bodo proizvajalci zapomnili dokončni datum za uveljavitev prepovedi po 31. decembru 2016, ne bodo podlegli skušnjavi, da bi tik pred začetkom veljavnosti umika trg preplavili s preveliko količino zalog.

4. Razširitev področja uporabe – živo srebro v gumbastih celicah

Revizija izjeme za kadmij sicer presega domet predloga Komisije, vendar ponuja priložnost za odpravo še ene izjeme, ki je danes očitno zastarela: možnosti, da gumbaste celice še vedno vsebujejo živo srebro. Poročilo Evropske komisije, ki so ga pripravili pri podjetju Bio Intelligence Service za leto 2012, potrjuje nujnost zmanjšanja tveganja, da bi se živo srebro raznašalo po okolju, saj se gumbaste celice z lahkoto izognejo ločenemu zbiranju odpadkov, kar povečuje tveganje onesnaženja okolja.

Večina proizvajalcev gumbastih celic je že zamenjala tehnologijo, zato je ta izjema vse bolj zastarela, na trgu gumbastih celic EU pa je že zaznati premik proti gumbastim celicam, ki ne vsebujejo živega srebra. Gumbaste celice brez živega srebra sedaj predstavljajo približno 39% trga gumbastih celic EU. Različice brez živega srebra so sedaj dostopne na trgu za vse aplikacije in imajo skoraj enake parametre zmogljivosti kot tiste, ki vsebujejo živo srebro, kar je potrdila tudi večina industrijskih panog¹.

Taka odločitev bi tudi spodbudila države, ki na trg Unije izvažajo velike količine gumbastih celic, na primer Kitajsko, da bi pospešile prehod na proizvodnjo gumbastih celic brez živega srebra, kar bi lahko imelo globalen vpliv na uporabo živega srebra v tem industrijskem sektorju. Če zdaj ne umaknemo izjeme, lahko spremembe pričakujemo šele ob reviziji direktive o baterijah, ki je predvidena za leto 2016, s čimer bi omogočili, da bi približno 2,4 do 3,9 ton živega srebra letno, ki ga vsebujejo gumbaste baterije, še naprej pristajalo med drugimi odpadki, kar bi povzročilo veliko tveganje onesnaženja okolja. V več zveznih državah ZDA so že prepovedali uporabo gumbastih celic, ki vsebujejo živo srebro.

Da bi zmanjšali učinek, ki ga ima uporaba živega srebra v teh izdelkih na okolje, s čimer bi tudi omilili splošni problem onesnaženja z živim srebrom, hkrati pa upoštevali ekonomsko upravičenost, poročevalec meni, da bi morali z 31. decembrom 2016 prepovedati dajanje na trg gumbastih celic, ki vsebujejo živo srebro.

Na koncu poročevalec predlaga, da se izjema za nikelj-kadmijeve baterije podaljša še za eno

¹ Catherine Galligan, Gregory Morose: An Investigation of Alternatives to Miniature Batteries Containing Mercury (Raziskava alternativnih možnosti za miniaturne baterije, ki vsebujejo živo srebro), 17. december 2004, pripravljena za The Maine Department of Environmental Protection Lowell Center for Sustainable Production, Univerza v Massachusettsu, Lowell.

leto, in sicer do 31. decembra. 2016. Poročevalec ob upoštevanju možnosti 100 % recikliranja zbranih nikelj-kadmijevih baterij meni, da je tveganje za okolje in zdravje manjše in da ga je mogoče nadzorovati. Podaljšanje izjeme za eno leto bi omogočilo razumen kompromis, ki bi zaščitil tako interese potrošnikov kot interese podjetij v celotni vrednostni verigi, obenem ba zagotovil varovanje okolja in človekovega zdravja ter sočasno zagotovil nekaj več časa za tehnološki razvoj, izmenjavo najboljših praks, učenje in inovacije na tem področju.

MNENJE ODBORA ZA PRAVNE ZADEVE O UPORABI DELEGIRANIH AKTOV

Matthias Groote
Predsednik
Odbor za okolje, javno zdravje
in varnost hrane

BRUSELJ

Zadeva: Mnenje v skladu s členom 37a Poslovnika o uporabi delegiranih aktov v okviru nadzora Parlamenta nad spremembo Direktive št. 2006/66/ES (o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih glede dajanja na trg za prenosne baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, namenjene za brezžično električno orodje) (COM(2012)0136 – C7 0087/2012 – 2012/0066(COD))

Spoštovani gospod predsednik

V pismu z dne 3. decembra 2012 ste v skladu s členom 37a poslovnika zaprosili Odbor za pravne zadeve za mnenje o določbah zgoraj omenjenega predloga, ki v skladu s členom 290 PDEU na Komisijo prenašajo zakonodajna pooblastila, in o določbah, ki ji v skladu s členom 291 PDEU podeljujejo izvedbena pooblastila.

Glede na to, da odbor ENVI pripravlja osnutek poročila, ter da je pristop Sveta do omenjenega predloga tak, da predlaga zamenjavo določb o sprejetju delegiranih aktov z določbami o sprejetju izvedbenih aktov, ste zaprosili Odbor za pravne zadeve, naj preuči predlog Komisije – zlasti cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje prenosa pooblastil ter pod katerimi pogoji velja.

I – Ozadje

Osnovni namen predloga je spremeniti Direktivo 2006/66/ES (v nadaljevanju direktiva o baterijah), da bi razširili prepoved dajanja na trg za baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, na brezžično električno orodje, poleg tega pa določbe te direktive v zvezi z baterijami in akumulatorji, ki so predvidevale postopke na podlagi sedaj razveljavljenega sklepa o postopkih v odboru¹ in so bile uvedene z Direktivo št. 2008/12/ES², uskladiti s členoma 290

¹ Sklep Sveta 1999/468/ES o določitvi postopkov za uresničevanje Komisiji podeljenih izvedbenih pooblastil (UL L 184, 17.7.1999, str. 23), kot je bil spremenjen s Sklepom 2006/512/ES (UL L 200, 22.7.2006, str. 11).

² Direktiva 2008/12/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2008 o spremembi Direktive 2006/66/ES (UL L 76, 19.3.2008, str. 39).

in 291 PDEU¹.

Komisija je za zamenjavo določb o regulativnem postopku s pregledom v petih primerih predlagala določbe o delegiranih aktih. Predlagala je tudi, da bi bilo treba eno prejšnjo določbo o regulativnem postopku s pregledom in dve določbi o regulativnem postopku nadomestiti z določbami o izvedbenih aktih.

V kompromisnem predlogu predsedstva, ki je bil predstavljen v Svetu, je bilo predlagano, da bi samo eno določbo o regulativnem postopku s pregledom nadomestili z določbo o delegiranih aktih, ostalih sedem pa z določbami o izvedbenih aktih.

II – Ozadje delegiranih in izvedbenih aktov

Delovna skupina za poenostavitev evropske konvencije o ustavi za Evropo je v svojem končnem poročilu priporočila, da bi bilo treba hierarhijo v zakonodaji Skupnosti razjasniti in kolikor mogoče razmejiti, na katero zakonodajno področje sodijo posamezne zadeve ter dodati novo zakonodajno kategorijo²:

„Zaenkrat ni mehanizma, ki bi zakonodajalcu omogočal prenos tehničnih vidikov ali podrobnosti zakonodaje in da bi obenem ohranil nadzor nad prenosom. V sedanjih okoliščinah mora torej v predpisih, ki jih sprejema, določiti najmanjše nadrobnosti ali pa bolj tehnične vidike ali podrobnosti zakonodaje zaupati Komisiji, kot da gre za izvedbene določbe, pri čemer v skladu s členom 202 PES izvajajo nadzor države članice.“

Skupina je torej predlagala uvedbo delegiranih aktov, v katerih bi bile natančno opredeljene podrobnosti ali spremenjene nekatere prvine zakonodajnega akta, in sicer z neke vrste dovoljenjem zakonodajalca, ter uvedbo izvedbenih aktov, namenjenih izvajanju zakonodajnega akta. Delegirani akti bi zakonodajalcu omogočili določitev, ali in do katere mere bi bilo treba sprejeti akte na ravni Unije za izvajanje zakonodajnih in/ali delegiranih aktov po potrebi pa tudi mehanizma za postopke v odborih (člen 202 PES), ki bi moral spremljati sprejemanje tovrstnih aktov. Skupina je torej opredelila,

¹ Medtem ko je člen 290 PDEU samodejen, so pravila in splošna načela glede člena 291 PDEU določena v Uredbi (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

² Delovna skupina IX o poenostavitvi, končno poročilo z dne 29. novembra 2002, str. 8–12.

da se zakonodajni akti sprejemajo neposredno in na podlagi Pogodbe ter vsebujejo *bistvene prvine* in *temeljne odločitve politike* na posameznem področju. Pooblastila, ki naj bi jih prenesli, bi zajemala od pravil o tehničnih in podrobnih prvinah, iz katerih izhaja zakonodajni akt, do nadaljnjega spreminjanja nekaterih vidikov samega zakonodajnega akta. Skupina je sicer menila, da če naj bi ustvarili novo kategorijo delegiranih aktov, bi bilo mogoče nekatere postopke v odborih poenostaviti, a je poudarila, da spremembe ne bi potekale po Pogodbi, temveč po sekundarni zakonodaji.

Predlogi so pripomogli k temu, da so bile v Pogodbo o ustavi za Evropo uvedene določbe o delegiranih in izvedbenih aktih. Te odločbe so nazadnje skoraj nespremenjene prešle v Lizbonsko pogodbo: člena 290 in 291 PDEU.

Člen 290 PDEU določa (poudarek je dodan):

"1. V zakonodajnem aktu se lahko na Komisijo prenese pooblastilo za sprejemanje nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo nekatere nebistvene elemente zakonodajnega akta.

V zakonodajnih aktih se izrecno opredelijo cilji, vsebina, področje uporabe in trajanje pooblastila. Bistveni elementi posameznega področja so predmet zakonodajnega akta in torej ne morejo biti predmet prenosa pooblastila.

2. V zakonodajnih aktih se izrecno opredelijo pogoji, ki veljajo za pooblastilo, in so naslednji: Ti pogoji so:

(a) Evropski parlament ali Svet lahko sklene, da bo preklical pooblastilo;

(b) delegirani akt lahko začne veljati samo, če Evropski parlament ali Svet v roku, določenem v zakonodajnem aktu, temu ne nasprotuje.

Za namene iz točk (a) in (b) odloča Evropski parlament z večino svojih članov, Svet pa s kvalificirano večino.

3. V naslovu delegiranih aktov se vstavi "delegirani" ali "delegirana"."

Člen 291 PDEU določa (poudarek je dodan):

"1. Države članice sprejmejo vse ukrepe notranjega prava, ki so

potrebni za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije.

2. Če so potrebni enotni pogoji za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije, se s temi akti na Komisijo, ali v ustrezno utemeljenih posebnih primerih in v primerih iz členov 24 in 26 Pogodbe o Evropski uniji, na Svet, prenesejo izvedbena pooblastila.

3. Za namene odstavka 2 Evropski parlament in Svet z uredbami, sprejetimi po rednem zakonodajnem postopku, vnaprej določita splošna pravila in načela, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije.

4. V naslovu izvedbenih aktov se vstavi pridevnik "izvedbeni" v ustreznem spolu.“

Poudariti je treba, da v nasprotju s pristopom iz člena 291 PDEU o izvedbenih ukrepih člen 290 PDEU ne vsebuje pravne podlage za sprejetje horizontalnega akta, kot je zgoraj navedena uredba o izvedbenih aktih za člen 291 PDEU, ki bi določal pravila in splošna načela za prenos pooblastila. Pogoje je torej treba opredeliti v vsakem temeljnem aktu posebej,

Izjava št. 39 k PDEU o finančnih storitvah se glasi:

„Izjava o členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije

Konferenca se seznanila z namero Komisije, da se bo pri pripravi osnutkov delegiranih aktov na področju finančnih storitev v skladu z ustaljeno prakso še naprej posvetovala s strokovnjaki, ki jih bodo imenovala države članice.“

Pri pripravi na praktično izvajanje člena 290 PDEU je Odbor za pravne zadeve 23. marca 2010 sprejel nezakonodajno samoiniciativno poročilo o pristojnosti zakonodajnega pooblastila poročevalca Józsefa Szájerja¹. Sledijo izsledki iz obrazložitvenega memoranduma k poročilu, ki določa ozadje razmejitve med delegiranimi in izvedbenimi akti:

„Nadzor nad pooblastili, ki jih je prenesel zakonodajalec, bi moral po vsej logiki ostati v rokah zakonodajalca. Nadalje bi bila vsaka oblika nadzora, ki je ne bi izvajal zakonodajalec, sama po sebi v nasprotju s členom 290 PDEU. Še zlasti ne morejo pri tem nobene vloge igrati države članice in odbori strokovnjakov iz držav članic.“

[...]

Glavno odgovornost za izvajanje zakonodaje Unije nesporno

¹ Poročilo o pristojnosti zakonodajnega pooblastila (A7-0110/2010).

nosijo države članice. To je razvidno iz drugega pododstavka člena 4(3) PEU (nekdanji člen 10 Pogodbe ES: „Države članice sprejemajo vse ustrezne ukrepe /.../ da zagotovijo izpolnjevanje obveznosti, ki izhajajo iz Pogodb”) in samega člena 291 PDEU („Države članice sprejmejo vse ukrepe notranjega prava, ki so potrebni za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije”). Tako je bilo že pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe.

Vendar pa mora zavezujoči del sekundarne zakonodaje (bodisi zakonodajni akt ali ne) pooblastiti Komisijo za sprejemanje izvedbenih ukrepov, če zakonodajalec meni, da so potrebni enotni pogoji za izvajanje pravno zavezujočih aktov Unije. Člen 291 PDEU, ki neposredno sledi mehanizmom komitologije, temelječim na členu 202 Pogodbe ES, nudi podlago za sprejetje izvedbenih aktov Komisije, ki so podvrženi določenemu nadzoru držav članic nad tem, kako Komisija izvaja izvedbena pooblastila¹. Glede na glavno odgovornost držav članic za izvajanje zakonodaje, je logično, da jih člen 291 omenja, ne da bi pri tem omenil zakonodajalca. Med sistemom, ki je temeljil na členu 202 Pogodbe ES, in bodočim sistemom, temelječim na členu 291 PDEU, ni bistvene konceptualne razlike.

Jasno je, da je zakonodajalec tisti, ki oblikuje pogoje za izvajanje izvedbenih pooblastil. Novi zakonodajni okvir za izvajanje izvedbenih aktov je nujen, saj je sedanje odločanje po postopku komitologije deloma nezdržljivo z novim sistemom, oblikovanim v skladu s členom 291 PDEU.

Resolucija, sprejeta na plenarnem zasedanju 5. maja 2010, vsebuje tudi naslednje tri končne odstavke²:

"18. poziva Komisijo, naj čim prej predstavi zakonodajne predloge za prilagoditev pravnega reda Unije določbam členov 290 in 291 PDEU; v zvezi s členom 290 PDEU meni, da prilagoditev ne bi smela biti omejena le na ukrepe, ki so bili prej obravnavani po regulativnem postopku s pregledom, temveč bi morala zajemati vse ustrezne ukrepe splošnega področja uporabe ne glede na postopke sprejemanja odločitev ali postopek komitologije, ki so za njih veljali pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe;

19. vztraja, naj bo najpomembnejša prednostna naloga prilagoditev pravnega reda Unije na tistih področjih politike, kjer se pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe ni uporabljal

¹ Pravila in splošna načela v zvezi z nadzorom, ki ga izvajajo države članice, je treba sprejeti v obliki predpisov zakonodajalca, ki deluje v skladu z rednim zakonodajnim postopkom – člen 291(3) PDEU.

² Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. maja 2010 o pristojnosti zakonodajnega pooblastila, P7_TA(2010)0127.

postopek soodločanja; poziva, naj se ta področja obravnavajo od primera do primera, da se zagotovi, da se zlasti vsi ustrezni ukrepi splošnega področja uporabe, ki so se do zdaj sprejemali v skladu s členoma 4 in 5 [sklepa o postopku v odboru], opredelijo kot delegirani akti;

20. *meni, da je treba za celovito ohranitev pristojnosti zakonodajalca posebno pozornost nameniti ustrezni uporabi členov 290 in 291 PDEU ter praktičnim posledicam sklicevanja na en ali drug člen, pa naj bo to med zgoraj omenjeno prilagoditvijo ali pri obravnavi predlogov po rednem zakonodajnem postopku; vztraja, da morata biti sozakonodajalca pristojna za to, da odločita, ali naj se zadeve, ki so bile že sprejete v regulativnem postopku s pregledom (RPP), sprejmejo v skladu s členom 290 PDEU ali po rednem zakonodajnem postopku; "*

Za praktično uporabo člena 290 PDEU so Parlament, Svet in Komisija aprila 2011 sklenili splošni dogovor¹, ki določa praktično ureditev ter dogovorjene pojasnitve in izbire, ki se uporabljajo za prenos zakonodajnih pooblastil. V njem so smernice in vzorčna ubeseditve za opredelitev ciljev, vsebine, področja uporabe in trajanja prenosa pooblastil, ni pa omenjena razmejitev med delegiranimi in izvedbenimi akti.

Poleg tega je bil poslovnik Evropskega parlamenta dopolnjen z novim členom 37a, ki se glasi:

„Prenos zakonodajnih pooblastil

Pri preučevanju predloga zakonodajnega akta, ki prenaša pooblastila na Komisijo, kakor je določeno v členu 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije, je Parlament zlasti pozoren na cilje, vsebino, področje uporabe in trajanje prenesenih pooblastil ter na pogoje za prenos.

2. Odbor, pristojen za zadevo, lahko kadar koli zahteva mnenje odbora, pristojnega za razlago in uporabo zakonodaje Unije.

3. Odbor, pristojen za razlago in uporabo zakonodaje Unije, lahko na lastno pobudo obravnava vprašanja v zvezi s prenosom zakonodajnih pooblastil. V tem primeru ustrezno obvesti pristojni odbor. "

III – Stališče Parlamenta o prenosu zakonodajnih pooblastil

Razmejitev med delegiranimi in izvedbenimi akti je bilo nekoliko sporno vprašanje v

¹ Splošni dogovor o delegiranih aktih, ki ga je 3. marca 2011 potrdila konferenca predsednikov.

številnih zakonodajnih postopkih po začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe. Svet vztraja pri uporabi izvedbenih aktov, da bi lažje vplival na pripravljalno fazo teh aktov prek strokovnjakov iz držav članic, ki sodelujejo v odborih iz uredbe o izvedbenih aktih. Pri pripravi delegiranih aktov nacionalni strokovnjaki nimajo formalne vloge. Poleg tega ima Parlament občutno večjo vlogo, vpliv in pooblastila glede delegiranih aktov, njegovi najmočnejši orodji pa sta nasprotovanje predlaganemu delegiranemu aktu in preklic prenosa pooblastil. Pri izvedbenih aktih so pristojnosti Parlamenta omejene na pravico do nadzora, Komisija pa lahko predlagani izvedbeni akt sprejme ne glede na morebitno nasprotovanje Parlamenta.

Izbira pravega instrumenta ne vpliva bistveno le na možnost, da Parlament izvaja svojo pravico do nadzora in podrobnega pregleda, temveč tudi na veljavnost zakonodajnega akta. Predsednik Komisije je v pismu predsedniku Parlamenta poudaril, da razmejitev med delegiranimi in izvedbenimi akti ni vprašanje politične izbire in da morajo biti izhodišče za analize pravna merila iz členov 290 in 291 PDEU¹. Komisija je zato je skušala pridobiti pojasnilo Sodišča Evropske unije o vprašanju razmejitve, kadar meni, da je bil izbran napačen akt².

Da bi določila horizontalno politično stališče o vprašanju delegiranih aktov in tako zaščitila pristojnosti Parlamenta ter se izognila nadaljnjim tveganjem pred pravnimi izzivi in razveljavitvi zakonodajnih aktov zaradi napačne izbire delegiranih ali izvedbenih aktov, je konferenca predsednikov leta 2010 podprla štiridelni pristop, katerega namen je zagotoviti Parlamentu, da bo lahko v celoti izvajal pooblastila, ki mu jih podeljuje Lizbonska pogodba³:

1. izbira pravega instrumenta,
2. okrepitev vloge držav članic v pripravljalni fazi delegiranih aktov,
3. vključitev temeljnega akta (soodločanje),
4. sprejetje stališča Parlamenta brez soglasja v prvi obravnavi.

Pri tem pristopu je zadnji korak v primeru, ko delegirani akti niso vključeni v dokument, čeprav bi morali biti, da se zavrne predložitev dokumenta na plenarnem zasedanju in zahtevajo nadaljnja horizontalna pogajanja s Svetom.

IV – Analiza

Ker ni sodne prakse Sodišča glede vprašanja razmejitve med delegiranimi in izvedbenimi akti je izhodišče za analize besedilo Pogodbe. Člen 290 PDEU določa, da se sme pooblastilo za

¹ Pismo predsednika Barrosa predsedniku Schulzu z dne 3. februarja 2012.

² Dne 19. septembra 2012 je Komisija vložila tožbo pri Sodišču proti Parlamentu in Svetu, naj se za ničnega razglasi člen v uredbi o biocidnih proizvodih, ki določa, da je treba sprejeti ukrepe za določitev pristojbin, ki se plačujejo Evropski agenciji za kemikalije (ECHA), v obliki izvedbenega akta, ne pa v obliki delegiranega akta. Komisija trdi, da se s tem členom dopolnjuje nekatere nebistvene elemente zakonodajnega akta, glede na naravo podelitve pristojnosti Komisiji in glede na cilj akta, ki ga je treba sprejeti na podlagi te pristojnosti, pa bi bilo treba tak akt sprejeti v skladu s postopkom, ki ga določa člen 290 PDEU, ne pa v skladu s postopkom, ki ga določa člen 291 PDEU. Zadeva C-427/12, Komisija proti Evropskemu parlamentu in Svetu Evropske unije.

³ Politične smernice o horizontalnem pristopu v Parlamentu pri obravnavi delegiranih aktov (pismo predsednika konference predsednikov odborov predsedniku Parlamenta z dne 19. aprila 2012).

sprejemanje nezakonodajnih aktov na Komisijo prenesti samo za sprejemanje „*nezakonodajnih aktov, ki se splošno uporabljajo in dopolnjujejo ali spreminjajo nekatere ne bistvene elemente zakonodajnega akta*“ (poudarek dodan).

Za preučitev, ali so ta merila izpolnjena, je treba preučiti naravo zadevne pristojnosti za vsak primer posebej.

Člen 1(2) o prehodni ureditvi glede minimalnih stopenj zbiranja

Ta določba se nanaša na prvi pododstavek člena 10(4) direktive o baterijah, ki v skladu Direktivo 2008/12/ES predhodne ureditve o minimalnih stopnjah zbiranja baterij in akumulatorjev, ki se sprejmejo po regulativnem postopku iz členu 5 sklepa o postopku v odboru.

V skladu s členom 13(1)(c) uredbe o izvedbenih aktih se za temeljne akte, ki so sprejeti pred začetkom njene veljavnosti in se sklicujejo na člen 5 sklepa o postopku v odboru, uporabi postopek preverjanja.

Predlagana sprememba, ki uvaja izvedbene akte, je v tem primeru pravilna.

Člen 1(2) o skupni metodologiji za izračun letne prodaje

Ta določba se nanaša na drugi pododstavek člena 10(4) direktive o baterijah, ki v skladu Direktivo 2008/12/ES zahteva določitev skupne metodologije z uporabo regulativnega postopka s pregledom za izračun letne prodaje prenosnih baterij in akumulatorjev končnim uporabnikom za spremljanje stopnje zbiranja. Nadalje je zapisano, da je ta ukrep namenjen „*spremembi ne bistvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo*“.

Ta določba je splošna, saj se izračun prodaje „uporablja za objektivno določene okoliščine“¹. To ugotovitev podpira zlasti dejstvo, da pred izrazom „metodologija /.../ za izračun“ stoji pridevnik „skupna“.

Prvotna določba nadalje pravi, da je ukrep, ki ga je treba sprejeti, namenjen spremembi ne bistvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo. Ta določba se torej lahko uskladi le, če se zahteva sprejetje delegiranih aktov.

Predlagana sprememba, ki uvaja izvedbene akte, je v tem primeru napačna, saj mora za to določbo veljati prenos pooblastil v skladu s členom 290 PDEU.

Člen 1(3) o prilagoditi ali dopolnitvi Priloge III, da bi se upošteval tehnični ali znanstveni napredek

Ta določba se nanaša na člen 12(6) direktive o baterijah, ki v skladu Direktivo 2008/12/ES

¹ Glej zadevo C-263/02, Komisija proti Jégo-Quéré [2004] ZOdl., str. I-3425, točka 43.

določa, da je treba za prilagoditev ali dopolnitev Priloge III direktive o baterijah (o zahtevah za obdelavo in recikliranje) glede na tehnični ali znanstveni napredek uporabiti regulativni postopek s pregledom. Nadalje pravi, da so ti ukrepi „namenjeni spremembi nebistvenih določb te direktive z njeno dopolnitvijo“.

Ta določba je splošna, saj se tehnični ali znanstveni napredek v primeru zahtev za obdelavo in recikliranje baterij in akumulatorjev „abstraktno nanaša na nedoločene kategorije oseb in se uporablja za objektivno opredeljene okoliščine“¹.

Prvotna določba tudi pravi, da so ukrepi, ki jih je treba sprejeti, namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo. Ta določba se torej lahko uskladi le, če se zahteva sprejetje delegiranih aktov.

Predlagana sprememba, ki uvaja delegirane akte, je v tem primeru pravilna.

Člen 1(5) o podrobnih pravilih, ki dopolnjujejo merila za ocenjevanje enakovrednih pogojev zunaj Unije

Ta določba se nanaša na člen 15(3) direktive o baterijah, ki v skladu z Direktivo 2008/12/ES določa, da se morajo pri izvozu natančna pravila za oceno enakovrednih pogojev recikliranja zunaj Unije določiti po regulativnem postopku s pregledom. Pravi tudi, da so ti ukrepi „namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo“.

Ta določba je splošna, saj se pravila za oceno enakovrednih pogojev pri recikliranju baterij in akumulatorjev „abstraktno nanašajo na nedoločene kategorije oseb in se uporabljajo za objektivno opredeljene okoliščine“.

Prvotna določba tudi pravi, da so ukrepi, ki jih je treba sprejeti, namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo. Ta določba se torej lahko uskladi le, če se zahteva sprejetje delegiranih aktov.

Poudariti bi bilo treba tudi, da v potekajočih postopkih v zvezi z direktivo o računovodskih pravilih ter uredbo in direktivo o varstvu podatkov Parlament zagovarja stališče, da se lahko ugotavljanje enakovrednosti v tretjih državah uredi samo s prenosom pooblastil in da to nima nikakršne zveze z enotnimi pogoji izvajanja.

Predlagana sprememba, ki uvaja delegirane akte, je v tem primeru pravilna.

Člen 1(6) o zahtevah za registracijo proizvajalcev

Ta določba se nanaša na člen 17 direktive o baterijah, ki v skladu z Direktivo 2008/12/ES določa, da se morajo postopkovne zahteve za registracijo proizvajalcev določiti po regulativnem postopku s pregledom. Določa tudi, da so te zahteve „namenjene spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo“.

¹ Enako kot v prejšnji opombi.

Ta določba je splošna, saj se „abstraktno nanaša na nedoločene kategorije oseb in se uporablja za objektivno opredeljene okoliščine“.

Prvotna določba nadalje zagotavlja, da bodo zadevne zahteve namenjene spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo. Ta določba se torej lahko uskladi le, če se zahteva sprejetje delegiranih aktov.

Predlagana sprememba, ki uvaja delegirane akte, je v tem primeru pravilna.

Člen 1(8)(a) o podrobnih pravilih, ki dopolnjujejo označevanje zmogljivosti

Ta določba se nanaša na člen 21(2) direktive o baterijah, ki v skladu z Direktivo 2008/12/ES določa, da se podrobna pravila za zagotovitev, da je zmogljivost na baterijah in akumulatorjih vidno označena, sprejmejo po regulativnem postopku s pregledom. Pravi tudi, da so ti ukrepi „namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo“.

Ta določba je splošna, saj se „abstraktno nanaša na nedoločene kategorije oseb in se uporablja za objektivno opredeljene okoliščine“.

Prvotna določba tudi pravi, da so ukrepi, ki jih je treba sprejeti, namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo. Ta določba se torej lahko uskladi le, če se zahteva sprejetje delegiranih aktov.

Predlagana sprememba, ki uvaja delegirane akte, je v tem primeru pravilna.

Člen 1(8)(b) o izvezetjih iz zahtev o označevanju

Ta določba se nanaša na člen 21(7) direktive o baterijah, ki v skladu z Direktivo 2008/12/ES določa, da se morajo izjeme glede zahtev označevanja iz člena 21 določiti po regulativnem postopku s pregledom. Pravi tudi, da so ti ukrepi „namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo“.

Ta določba je splošna, saj se „abstraktno nanaša na nedoločene kategorije oseb in se uporablja za objektivno opredeljene okoliščine“.

Prvotna določba tudi pravi, da so ukrepi, ki jih je treba sprejeti, namenjeni spremembi nebistvenih določb direktive z njeno dopolnitvijo. Ta določba se torej lahko uskladi le, če se zahteva sprejetje delegiranih aktov.

Predlagana sprememba, ki uvaja delegirane akte, je v tem primeru pravilna.

Člen 1(9) o vprašalniku za pripravo nacionalnih poročil

Ta določba se nanaša na člen 22(2) direktive o baterijah, ki določa, da se mora vprašalnik ali

predloga izdelati v skladu z regulativnim postopkom iz člena 5 sklepa o postopku v odboru. Vprašalnik ali predloga je osnova za nacionalna poročila o izvajanju direktive, ki jih morajo države članice vsaka tri leta poslati Komisiji.

V skladu s členom 13(1)(c) uredbe o izvedbenih aktih se za temeljne akte, ki so sprejeti pred začetkom njene veljavnosti in se sklicujejo na člen 5 sklepa o postopku v odboru, uporabi postopek preverjanja.

Predlagana sprememba, ki uvaja izvedbene akte, je v tem primeru pravilna.

Cilji, vsebina, področje uporabe in trajanje predlaganih prenosov pooblastil

Od sklicev na sklep o postopku v odboru se niso spremenili cilji, vsebina, področje uporabe in trajanje predlaganih prenosov pooblastil v direktivi o baterijah, namen predlaganih sprememb je uskladitev direktive s členoma 290 in 291 PDEU. Predlagane spremembe so torej bolj postopkovne kot vsebinske narave in ne posegajo v cilj, vsebino in področje uporabe.

Namen predloga spremembe 12 v osnutku poročila odbora ENVI je spremeniti člen 1(2) predloga, in sicer je govora o skupni metodologiji za izračun letne prodaje, določa pa delegirane, ne izvedbenih aktov. Gre za postopkovno spremembo, tu se ne posega v cilj, vsebino in področje uporabe predlaganega prenosa, kakor je veljalo pri prejšnjih postopkih v odborih (komitologija).

Glede trajanja predlaganih prenesenih pooblastil Komisija uvaja novi člen 23a z naslovom „Izvajanje pooblastila“, ki je v skladu z vzorcem „člen a“ in „možnost 1“ po splošnem sporazumu. To omogoča neomejeno trajanje prenosa in dvakrat dvomesečno obdobje, ko lahko Parlament in Svet temu nasprotujeta.

Odbor ENVI si v predlog spremembe 14 v svojem osnutku poročila prizadeva spremeniti „možnost 1“ v „možnost 2“ splošnega sporazuma in tako omogočiti petletna obdobja prenosa, ko se najkasneje devet mesecev pred koncem tega obdobja od Komisije zahteva poročilo o prenosu; petletno obdobje pa se samodejno podaljša, če Parlament ali Svet vsaj tri mesece pred koncem tega obdobja ne nasprotuje podaljšanju.

Zakonodajalec ima seveda vsa pooblastila za predlagano spremembo, njena dodana vrednost pa je redno preverjanje prenosa.

Kompromisno besedilo Sveta

Ciprsko predsedstvo je 14. septembra 2012 predstavilo kompromisno besedilo predloga¹. V njem so ohranjeni delegirani akti za člen 1(8)(b) o izjemah glede zahtev o označevanju, za vse druge določbe, o katerih razpravljamo zgoraj, pa določa izvedbene akte.

¹ Dokument Sveta št. 13763/12.

V – Zaključek in priporočilo

Na svoji seji 21. februarja 2013 je Odbor za pravne zadeve soglasno sprejel naslednje mnenje¹:

glede na zgoraj omenjeno meni, da razen člena 1(2) predloga, ki zadeva skupno metodologijo za izračun letne prodaje in mora omogočiti delegirane, ne pa izvedbenih aktov, so v predlogu Komisije prejšnje komitološke določbe direktive o baterijah pravilno usklajene s členoma 290 in 291 PDEU. Zakonodajalec lahko glede trajanja prenosa prosto izbere „drugo možnost“ iz splošnega dogovora.

Glede na politične smernice konference predsednikov in ker so za skupno metodologijo v členu 1(2) predloga izpolnjena merila iz člena 290 PDEU, bi moral Odbor za okolje, javno zdravje in varnost hrane vztrajati pri delegiranih aktih za to določbo in podpreti uskladitev, ki jo za druge zadevne določbe predlaga Komisija. Če bo Svet vztrajal pri svojem kompromisnem besedilu in pri stališču, da bi bilo treba več uporabljati izvedbene akte, bi ga moral odbor obvestiti, da dosje v taki obliki ne bo vložen na plenarnem zasedanju; in če bo Svet še naprej vztrajal, bi moral odbor priporočiti, naj Parlament sprejme stališče brez sporazuma v prvi obravnavi.

S spoštovanjem,

Klaus-Heiner Lehne

¹ Prisotni so bili: Evelyn Regner (predsedujoča), Raffaele Baldassarre (podpredsednik), Françoise Castex (podpredsednica), Francesco Enrico Speroni (poročevalec), Luigi Berlinguer, Piotr Borys, Marielle Gallo, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Eva Lichtenberger, Antonio López-Istúriz White, Bernhard Rapkay, József Szájer, Alexandra Thein, Rainer Wieland, Tadeusz Zwiefka.

POSTOPEK

Naslov	Sprememba Direktive 2006/66/ES (dajanje na trg za prenosne baterije in akumulatorje, ki vsebujejo kadmij, namenjene za brezžično električno orodje)		
Referenčni dokumenti	COM(2012)0136 – C7-0087/2012 – 2012/0066(COD)		
Datum predložitve EP	26.3.2012		
Pristojni odbor Datum razglasitve na zasedanju	ENVI 18.4.2012		
Odbori, zaproseni za mnenje Datum razglasitve na zasedanju	ITRE 18.4.2012	IMCO 13.12.2012	JURI 18.4.2012
Odbori, ki niso podali mnenja Datum sklepa	ITRE 23.4.2012	IMCO 25.4.2012	JURI 25.4.2012
Poročevalec/-ka Datum imenovanja	Vladko Todorov Panajotov (Vladko Todorov Panayotov) 25.5.2012		
Obravnavo v odboru	28.11.2012	19.2.2013	
Datum sprejetja	20.3.2013		
Izid končnega glasovanja	+: -: 0:	48 0 2	
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Kriton Arsenis, Sophie Auconie, Pilar Ayuso, Paolo Bartolozzi, Sergio Berlato, Lajos Bokros, Milan Cabrnoch, Yves Cochet, Chris Davies, Esther de Lange, Anne Delvaux, Bas Eickhout, Edite Estrela, Elisabetta Gardini, Gerben-Jan Gerbrandy, Matthias Groote, Françoise Grossetête, Satu Hassi, Jolanta Emilia Hibner, Karin Kadenbach, Eija-Riitta Korhola, Jo Leinen, Corinne Lepage, Peter Liese, Zofija Mazej Kukovič, Linda McAvan, Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė, Miroslav Ouzký, Vladko Todorov Panajotov (Vladko Todorov Panayotov), Antonija Prvanova (Antonyia Parvanova), Andrés Perelló Rodríguez, Mario Pirillo, Pavel Poc, Anna Rosbach, Oreste Rossi, Horst Schnellhardt, Richard Seeber, Salvatore Tatarella, Thomas Ulmer, Glenis Willmott, Sabine Wils		
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Minodora Cliveti, Julie Girling, Philippe Juvin, Jiří Maštálka, James Nicholson, Britta Reimers, Michèle Rivasi, Rebecca Taylor, Vladimir Uručev (Vladimir Urutchev), Kathleen Van Brempt		
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Ioan Enciu		
Datum predložitve	28.3.2013		